

Bilag

Midlertidige foranstaltninger til fremme af boligbyggeriet.

Forslaget er udarbejdet af et af Socialdemokratisk Forbund nedsat udvalg med fhv. statsminister V. Buhl, MF som formand. Forslaget er den 6. marts 1952 godkendt af den socialdemokratiske rigsdagsgruppe.

I. Baggrunden.

A. Sikringen af gode boligforhold er et vigtigt led i den sociale familiepolitik. Der må årlig bygges et antal lejligheder, der dels dækker tilvæksten i befolkningen, dels er tilstrækkelig stort til, at bolignøden efterhånden forsvinder og der oparbejdes den boligreserve, som er forudsætningen for, at der igen tages fat på saneringen af usunde boligkvarterer. Endvidere må huslejen for en nybygget lejlighed af rimelig standard ligge på et sådant niveau, at folk med jævne indtægter ikke af økonomiske grunde afskæres fra at flytte ind.

Til fremme af de boligpolitiske mål har staten gennem en årrække støttet boligbyggeriet med betydelige beløb. Efter boligstøtteleven af 1946 er der til og med udgangen af 1951 givet tilsagn om lån på 1,5 milliard kroner. Til dette tilsagnsbeløb vil antagelig svare faktiske udbetalinger på op mod 2 milliarder kroner. Heraf er der indtil udgangen af 1951 udbetalt knap 1 milliard kroner.

Til gengæld for statslånene forpligter de almennyttige boligselskaber sig til at lade lejefastsættelsen kontrollere af det offentlige og til at anvende den opsparring, der fremkommer ved afdrag på prioriteter, til boligformål. Derimod tilfalder opsparringen i det støttede forretningsmæssige byggeri de pågældende selv, hvorved dette byggeri påfører det offentlige en større økonomisk belastning end det almennyttige byggeri.

Finansieringen af boligbyggeriet over — hvadenten det drejer sig om offentlig eller privat finansiering — stor indflydelse på udviklingen på pengemarkedet, og efterhånden som den offentlige finansiering har fået voksende betydning, er statens muligheder for at tilrettelægge en pengepolitik, der først og fremmest tager hensyn til produktion og beskæftigelse, blevet styrket. Udnyttedes disse muligheder, vil man også kunne sikre et rimeligt renteniveau.

B. Omfanget af boligbyggeriet i årene 1946—51 fremgår af følgende oversigt:

	Antal påbegyndte lejligheder	Antal fuldførte lejligheder	Antal lejligheder under opførelse ved årets slutning
1946.....	17 500	8 000	18 500
1947.....	18 000	10 000	26 500
1948.....	13 000	17 000	22 500
1949 a.....	19 000	21 000	20 500
1949 b.....	22 000	24 500	21 500
1950.....	21 500	20 500	22 500
1951.....	16 500	21 500	17 500

I tallene fra og med 1949 b er medtaget samtlige landkommuner.

Oversigten viser, at der i 1946 og 1947 opstod en „byggepukkel“, d. v. s. at der var mange lejligheder under opførelse, men kun få blev færdige. Grunden var, at der ikke blev sikret boligbyggeriet den arbejdskraft og de materialer, der skulle til, og resultatet blev forlænget byggetid og dermed dyrere byggeri. Ved at begrænse igangsættelsen af nybyggeri i 1948 lykkedes det for det nyoprettede boligministerium at få genskabt byggerytmen, og i 1949 og 1950 lå boligbyggeriet på et ret tilfredsstillende niveau, selvom ophævelsen af materialereguleringen i begyndelsen af 1950 —